

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 117. An in unione beneficii Ecclesiæ collegiate, cuius collatio
spectat ad collatorem inferiorem, requiratur consensus Capituli
Cathedralis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

Ob deficientem illam cum Capitulo communicationem, dicit eum non egere tractatu eum eodem in unione facienda. Ex quo sequi videtur, eum etiam non egere in hoc Capituli consensu, si aliunde ad hoc non teneatur; et si alias absolute juxta dicta supra non bene inferatur; non eget tractatu, ergo neque consensu. Nihilominus, dum potestate sua ordinaria unire beneficium aliquod. Eiusdem Cathedralis dignitati alicui ejusdem, videtur egere consensu Capituli Cathedralis, non quidem ob conjunctionem cum illo; sed quia talis suppressione, quæ contingit in tali unione, vel maximè concernit Capitulum.

Quæst. 117. An in unione beneficij Ecclesiæ collegiatæ, cuius collatio spelet ad collatorem inferiorem, requiratur consensus Capituli Cathedralis?

R Espondi ad hoc in for. benef. p. 3. q. 9. 17. ex Ventrigl. l. c. §. 2. num. 14. & 15. præter consensum dicti collatoris & Capituli ecclesiæ collegiatæ, alterius habentis collegium aliquid clericorum, requiri adhuc consensum Capituli Cathedralis.

Quæst. 118. An ad dissolutionem unionis & dismembrationem requiratur consensus Capituli Cathedralis?

R Esp. Ad primum affirmativè, præsentim, dum unio facta dignitati aut præbendæ Ecclesiæ Cathedralis. Videturque sequi ex eo, quod sicut qui potest unire (intellige potestate competente jure ordinario, secus de potestate competente consuetudine vel ex privilegio; cum consuetudo, privilegium, præscriptio se non extendant ad contraria. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 4. num. 4. Azor. p. 1. 6. c. 29. q. 5.) potest etiam unionem dissolvere; cum per quas causas res nascitur, per easdem etiam dissolvatur. Castrop. l. c. Corrad. l. c. c. 25. & num. 48. ita etiam videtur dicendum, quod ejus consensus requiratur ad faciendam unionem ejusdem etiam consensus requiratur ad dissolvementum unionem, præsentim dum dissolutio credit in dispendium illius, ejus consensus requiritur.

2. Resp. Ad secundum: ad dismembrationem ecclesiæ parochialis seu redditum ad matrem ecclesiam pertinentium (idem est de redditibus dignitatis alteriusve beneficij) requiritur disensus consensus; cum talis dismembratio sit alienatio quedam Ecclesiæ. Fagn. ad c. ad audienciam il. primo de eccl. adf. num. 15. juncto num. 50. & 51.

Quæst. 119. An & qualiter consensus Capituli requiratur ad suppressionem beneficiorum?

R Esp. In suppressione Canoniciatum etiam collegiatæ ecclesiæ ob tenuitatem redditum præter consensum illius collegiatæ requiritur quoque consensus Capituli Cathedralis ita, ut illo deficiente, suppressione (quæ est extinzione tituli beneficialis, per quam beneficium definit esse in rerum natura, ejusque redditus, si quos habet applicantur aliis beneficiis vel piis locis) & unio illorum redditum sit ipso jure nulla. Ventrigl. Tom. 2. an-

not. 8. num. 19. Castrop. l. c. d. 6. p. 2. §. 9. n. 1. Corrad. l. c. num. 25. 26. & 30. citans Monet. de commut. ult. vol. c. 12. q. 6. num. 115. requiritur enim tunc consensus Capituli Cathedralis tanquam solennitas & veluti forma; consensus vero ecclesiæ collegiatæ tanquam consensus personæ interesse habentis. Unde licet uterque hic consensus necessarius sit ad valorem suppressionis, posterior tamen, qui præstatur à persona ut interesse habente, ex post supervenire potest, prior vero, qui ut solennitas, adeoque pro forma adhibetur, necessario intervenire debet tempore suppressionis. Quare etiam, dum supprimuntur Canoniciatus vel beneficia ipsius Ecclesiæ Cathedralis adeoque Capituli Cathedralis intervenire debet non tantum tanquam personæ interesse habentis, sed etiam tanquam solennitas formalis, intervenire debet tempore suppressionis. Vide me in for. benef. p. 3. q. 9. 969. Porro licet alias consensus ad suppressionem requisitus intervenisse probari debet, supponi tamen etiam idipsum potest, ubi tantum tempus effluxit, quod faciat præsumere solennitates à jure requisitas intervenisse. Corrad. l. c. num. 42. citans Menoch. l. 2. præsupp. 75. num. 24. & n. 43. assignat annos 30.

Quæst. 120. Circa decimas concedendas Ecclesiæ vel pio alicui loco quando requiratur consensus Capituli Cathedralis?

R Esp. Circa hoc id ferè unicum hic dicendum, quod, si laicus decimas, quas justè ex antiquo, nimirtum ante Concilium Lateranense obtinuit in feudum ab ecclesia seu Prælato ecclesiastico, restituere seu redonare velit eidem ecclesia, poterit id etiam absque requisito consensu Episcopi juxta c. cum Apostolica b. t. adeoque multo magis sine consensu Capituli. Si vero eas alteri loco pio, monasterio vel ecclesiæ, à qua eas non accepit, donare velit, quod potest (uti etiam id permititur laico, qui eas injustè accepit ante Concilium Lateranense, & induci nequit, ut illas eidem ecclesiæ, à qua injustè accepit, restituant. Arg. c. cum Apostolica) requiritur necessario consensus Episcopi Dixcelani juxta cit. c. Apostolica, sine quo religiosi etiam exempti eas recipere nequeunt; nec etiam laicus quicquam de rebus ecclesiasticis (qualis est jus decimarum) disponere potest, & probabiliter etiam consensus Episcopi vel Prælati ecclesiæ, à qua acceptæ decimæ. Non tamen requiritur ad hanc donationem consensus Capituli Cathedralis; cum per illam non tam alienetur, quam revocetur res ecclesiastica de manu laici ad ecclesiam, saltem universalem, ad quam principaliter spectat jus decimarum. Lef. de iuspl. l. 2. c. 39. num. 20. Castrop. tr. 2. d. 10. p. 9. num. 6. Azor. p. 1. l. 7. c. 36. q. 13. Pith. b. t. num. 12. & 13. juxta cit. c. cum Apostolica. Major poterat esse dubitatio, num præter consensum Episcopi requiratur consensus Capituli, dum laicus justè possidens decimas in feendum, alteri laico concedit eas in feendum; quod eum posse (saltem accedente consensu Ecclesiæ, à qua eas primitus accepit laicus) tenent Card. Jo. And. Sylv. Covar. Castrop. Laym. Pith. à me citati in for. benef. p. 1. q. 475. num. 3. contra Abb. Less. & alios. In quo dubio pro negativa facere videtur, quod hæc non sit nova concessio feudi seu alienatio dominii uti-